

การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
The Preparation of Students in Pathum Thani Province to Association of South East Asian Nations(ASEAN)

* ตระกูล จิตวัฒนากร¹และวิโรจน์ หมั่นเทพ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้าน 1. ด้านภาษา 2. ด้านการเรียนรู้ของตนเอง 3. ด้านการเรียนรู้อาเซียน 4. ด้านทักษะวิชาชีพ 5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 6. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น 7. ด้านการติดตามข่าวสารอาเซียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 144,819 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 399 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา, ประชาคมอาเซียน, จังหวัดปทุมธานี

Abstract

The purpose of this study is to study the preparation of Students in Pathum Thani Province to Association of South East Asian Nations(ASEAN) and compare with a basic data of the students in Pathum Thani province which affect with the preparation of in Association of South East Asian Nations(ASEAN) for 1) Language. 2) self-learning 3) learning for AEC 4) Professional skill 5) Technology 6) working with colleague 7) information of AEC. The populations of this study are bachelor degree students of university in Pathum

¹คณะศิลปศาสตร วิทยาศาสตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ E-mail trakul@hotmail.com

²อาจารย์ประจำหมวดศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร วิทยาศาสตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ E-mail r.otey@hotmail.com

Thani province which belong to office of the higher education commission(OHEC) in 2013 which have nine universities and there are total 144,819 students. The sampling of this study is total 399 students by stratified random sampling. The methodology of this study is questionnaire and statistic for analyzing namely frequency, percentage, average, standard deviation, and F-test. Therefore, the researcher will presenting in the form of tables with essay. The result of this research found that students are mostly second year, 154 persons, the average 38.6% . The students have average grade 2.51 – 3.00, 116 persons, 29.1% and study in science and technology, 210 persons, 52.6%. The preparation of Students in Pathum Thani Province to Association of South East Asian Nations(ASEAN) found that it is in moderate class . When it is classified by collage years, grade, and department. It found that the preparation of students have different in each collage year, grade average, and in each department.

Keywords: The Preparation of Students, Association of South East Asian Nations(ASEAN), Pathum Thani Province

ความนำ

ในยุคปัจจุบันที่กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ส่งผลให้ประชาคมโลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายภายใต้สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถูกเชื่อมโยงด้วยยุคของข้อมูลข่าวสารที่ถึงกันอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาคมโลกถูกหล่อหลอมเข้าเป็นสังคมเดียวกัน (ศรีวิภา เมฆวัชชัยสกุล, ม.ป.ป.) ทำให้ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เล็งเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อเป็นการสร้างอำนาจในการดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจและสร้างความได้เปรียบในการต่อรองทางการค้าและการลงทุนต่างๆ จึงได้รวมกลุ่มประเทศในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations-- ASEAN) ขึ้น เพื่อความร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ดังนั้นประเทศไทยในฐานะสมาชิกของประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง รวมทั้งเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกส่วนราชการและทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชน(กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2555) โดยเฉพาะในด้านการศึกษาซึ่งถือเป็นการเตรียมบุคลากรของประเทศที่มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันกับกลุ่มประชาคมอาเซียนเนื่องจากการเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่กระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาในอดีต เมื่อศึกษาในบริบทด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาพบว่าควรมีการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาล โดยเฉพาะ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมของอุดมศึกษาไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการ

(adaptability and preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น

1. ควรมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ ภูมิภาคอาเซียน
2. สะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ
3. ปรับกระบวนการทัศนการเรียนรู้ การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์
4. นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของชาติ
5. พัฒนาความเป็นคนมีวินัย มุ่งเน้นความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม
6. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจว่า สามารถที่จะทำงานกับผู้อื่นต่างวัฒนธรรมได้
7. เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน
8. สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้

ฉะนั้น นักศึกษาใหม่ตั้งแต่ปี 2554 จึงต้องมีความตระหนักรู้ เข้าใจ และวางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ (จิรวัดน์ วีรังกร, ม.ป.ป.)

จากความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจึงดำเนินการศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถแข่งขันในประชาคมอาเซียนต่อไป

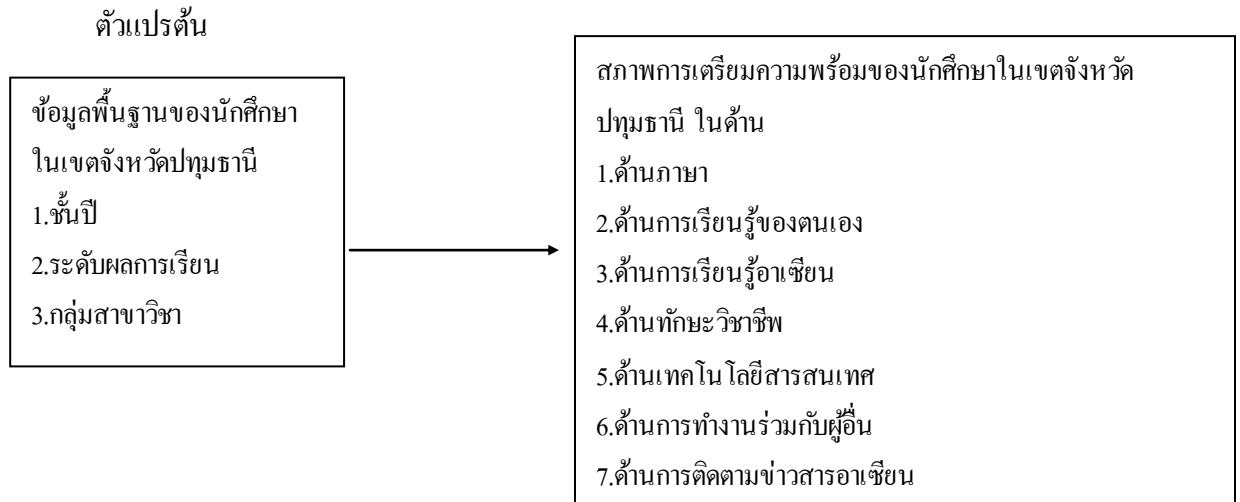
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรตาม

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จาตุรนต์ ฉายแสง (ม.ป.ป.) กล่าวว่

1. ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมให้มีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ในเชิงลึกศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง พัฒนาเนื้อหาการเรียนด้านประวัติศาสตร์ ปฎิรูปหลักสูตรประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม ความคิด ทศนคติ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ประเพณี และภาษา อย่างถูกต้อง เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งระหว่างกัน เป็นการเตรียมคนให้เรียนรู้พหุวัฒนธรรม สร้างความรู้ ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นการสร้างผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเหล่านี้ให้เกิดขึ้น

2. ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน และภาษาต่างประเทศอื่น ใช้กระแสดความตื่นตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้คนไทยสนใจเรียนภาษาอังกฤษ และการเรียนภาษาอาเซียนอื่นๆ ด้วยการเน้นส่งเสริมให้เรียนรู้เพื่อการสื่อสารและนำไปใช้จริง โดยเรียนตามความถนัดและความสนใจ ตามศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่เรียนรู้อย่างแตกฉาน ให้อยู่ในระดับผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาใดภาษาหนึ่งสามารถสื่อสารเป็นล่ามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และสมรรถนะ ที่สอดคล้องตามมาตรฐานกรอบคุณวุฒิแห่งชาติโดยต้องเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิอาเซียน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานที่เกิดขึ้น รวมทั้งการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในอาเซียน และในภูมิภาคต่างๆของโลกด้วย

4. พัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในภูมิภาคส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพของไทยทั้งรัฐและเอกชน จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพมีการเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาจากต่างประเทศ รวมถึงประเทศในอาเซียน ให้มาศึกษาในไทยมากขึ้น

พัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มีการเชิญบุคลากรทางการศึกษาผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ หรือส่งเสริมให้เปิดสถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่างประเทศในไทยด้วย

5. ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในภาคการศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคประชาคมสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อรองรับการผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2556) กล่าวว่า การรับรู้และตระหนักเกี่ยวกับ “อาเซียน” ของคนไทยในการก้าวสู่การเป็น “ประชาคมอาเซียน” ในปี พ.ศ.2558 หลังจากที่ภาครัฐ ภาคเอกชน ท้องถิ่น และสถาบันการศึกษาคู่ต้นตัวในการแสวงหาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว เป็นที่น่าสนใจว่าคนไทยรู้จักและรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนมากขึ้นเพียงใด ในการนี้ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ทำการสำรวจการรับรู้และตระหนักเกี่ยวกับอาเซียนของประชาชนชาวไทยเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา โดยกระจายกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศในหลายช่วงอายุและหลากหลายอาชีพ รวมทั้งสิ้น 2,503 คน จนได้ผลสำรวจในรอบที่ 1 สรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนที่คิดว่าตนมีความพร้อมในการเป็น ประชาชนในประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 51.4
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร/วารสาร และหนังสือ ตามลำดับ
3. ประชาชนที่คิดว่าทำให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในประเด็นเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน มีความสำคัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาเป็นเรื่องการเมืองและความมั่นคง (ร้อยละ 13.9) ซึ่งให้ความสำคัญไม่ต่างกันมากนักกับเรื่องสังคมและวัฒนธรรม (ร้อยละ 13.3)
4. ประชาชนที่คิดว่าเตรียมความพร้อมด้านฝีมือแรงงานเป็นเรื่องจำเป็นมาก คิดเป็นร้อยละ 96
5. ประชาชนที่คิดว่าส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นเรื่องจำเป็นมากคิดเป็นร้อยละ 81

ัญญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) กล่าวว่า ความพร้อม/ทักษะ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบท AEC นักศึกษาหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการ (Adaptability and Preparation) ในเรื่องต่อไปนี้

1. ทักษะและความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ภาษาจีน ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน แต่ทิศทางในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญสูงจึงควรให้ความสนใจในการศึกษาภาษาจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรสร้าง โอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย

2. เรียนรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม

3. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ AEC และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของอาเซียน เพื่อทราบทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการจ้างงานและสภาพการทำงาน

4. พัฒนาทักษะของแรงงานมีฝีมือให้มีมาตรฐานและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลและการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น และเพื่อปรับตัวให้ทันต่อรูปแบบการปฏิบัติงานใหม่ๆ ที่เป็นสากล เพราะในอนาคตจะมีการลงทุนจากต่างชาติในประเทศไทยและในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มสูงขึ้น

5. พัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากต้องทำงานอยู่ใน Cluster or Network Organisation

6. ปรับกระบวนการทัศนคติการเรียนรู้ การเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา รู้จักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน แนวคิดที่ควรส่งเสริมสร้าง คือ ทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่วอาเซียน ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ เพราะคู่แข่งในอนาคตมิใช่คนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่รวมถึงการแข่งขันกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

7. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจได้ว่า มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีวิธีดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 144,819 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานีที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 9 มหาวิทยาลัย รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 399 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน +5% (Yamane ,1967)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ได้การวิจัย ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แบ่งออก ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ

ชั้นปี ระดับผลการเรียน กลุ่มสาขาวิชา ลักษณะข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (check list) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้าน 1.ด้านภาษา 2.ด้านการเรียนรู้ของตนเอง 3.ด้านการเรียนรู้อาเซียน 4.ด้านทักษะวิชาชีพ 5.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 6.ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น 7.ด้านวัฒนธรรม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) จำนวน 45 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม จำนวน 2 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไป Tryout กับนักศึกษามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพเพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(α Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับต้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยเพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัยพร้อมกับแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (วิทยาเขตรังสิต) มหาวิทยาลัยชินวัตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (วิทยาเขตรังสิต) มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ทางมหาวิทยาลัยนำแบบสอบถามให้นักศึกษากรอกข้อมูล โดยให้เวลาทำแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ แล้วส่งไปรษณีย์กลับคืนมา
2. เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนทั้งข้อมูลในแบบสอบถามและจำนวนของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาจัดหมวดหมู่ ลงรหัสข้อมูล
3. คีย์ข้อมูลของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีของ Scheffe โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 399 คน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 (ไม่มีนักศึกษาชั้นที่ 6 ตอบแบบสอบถาม) มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51-3.00 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6
2. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมมีการเตรียมความพร้อม

ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32, S.D.=.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาด้านการเรียนรู้ของตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78, S.D.=.66$) รองลงมาได้แก่ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73, S.D.=.69$) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35, S.D.=.79$) ด้านการติดตามข่าวสารอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17, S.D.=.86$) ด้านการเรียนรู้อาเซียนและด้านทักษะวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16, S.D.=.86$) ($\bar{X} = 3.16, S.D.=.84$) และด้านภาษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90, S.D.=1.02$) ตามลำดับ

3. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่พบว่าการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมมีการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2556) ว่าประชาชนที่คิดว่าตนมีความพร้อมในการเป็นประชาชนในประชาคมอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และสอดคล้องกับสุบิน ยุระรัชและคณะ (2554) ที่ศึกษาความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยพบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีความพร้อมร้อยละ 49.48 ในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้าน (1) ด้านอาชีพ (2) ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต และ (3) ด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของชัยญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) ที่กล่าวว่า ความพร้อม/ทักษะ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบท AEC นักศึกษาหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการในเรื่องต่อไปนี้

1. ทักษะและความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ภาษาจีนภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน นอกจากนี้ควรสร้างโอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย
2. เรียนรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม
3. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ AEC และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียนเพื่อทราบทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับอาเซียน
4. พัฒนาทักษะของแรงงานมีฝีมือให้มีมาตรฐานและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลและการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสให้ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น
5. พัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม
6. ปรับกระบวนการทัศนการเรียนรู้ การเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมายอย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

7. สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจได้ว่า มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้

จากผลการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามชั้นปี จำแนกตามระดับผลการเรียน และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปี แตกต่างกันในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยและแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา เนื่องจากในแต่ละชั้นปี แต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ย และแต่ละกลุ่มสาขาวิชา มีความตระหนักและการรับรู้ที่จะเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่เท่ากันส่งผลให้การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี แต่ละระดับผลการเรียนและแต่ละกลุ่มสาขาวิชาไม่เท่ากันสอดคล้องกับปรัชญา ชุมนานเสียว (2555) ที่ศึกษาเรื่องศึกษาคือความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า เพศ และการรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านต่างๆของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะด้านภาษา
2. การพัฒนานักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชั้นปี ระดับผลการเรียนเฉลี่ยและกลุ่มสาขาวิชา

เอกสารอ้างอิง

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2555). *การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสู่การเป็น*

ประชาคมอาเซียน. ค้นจาก <http://intranet.dwr.go.th/bic/images/stories/Strategy/thailand%20and%20asean.pdf>, เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557.

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *ASEAN Mini Book*. กรุงเทพฯ : กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ.

จิรวัดน์ วิริงกร, (ม.ป.ป.). *นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*

ปี 2558. ค้นจาก <http://ait.nsrui.ac.th/imt2013/knowIMT/1259837181.4921.pdf>, เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557.

ชัยญลักษณ์ วีระสมบัติ. (2555). *การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับการ*

เป็นประชาคมอาเซียน. ค้นจาก <http://www.graduate.cmru.ac.th/web55/download/F8751-36-92-00023.pdf>, เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557.

ปรัชญา ชุมนานเสียว. (2555). *ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่*

การเป็นประชาคมอาเซียน. วารสารวิจัยรามคำแหง(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 15(2)

(กรกฎาคม-ธันวาคม 2555)

ศรีวิภา เมฆธวัชชัยสกุล. (ม.ป.ป.). *การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของกระทรวง*

ศึกษาธิการ ความร่วมมือด้านการศึกษาของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนภายใต้ประชา
สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน. ค้นจาก [http://basd.mua.go.th/nbm/upload/documents/
document-55-siwikar.pdf](http://basd.mua.go.th/nbm/upload/documents/document-55-siwikar.pdf), เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557.

สุบิน ยูระรัช. (2554). ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อ
รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
(สสอท.)*, 17(2)(ธันวาคม 2554).

Yamane, T. (1967). *Elementary Sampling Theory*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-
Hall, Inc.